

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลทะเลน้อย
ประจำปี 2558 – 2562

เทศบาลตำบลทะเลน้อย
อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลทะเลน้อย
เรื่อง การใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๒)

เทศบาลตำบลทะเลน้อย ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒) ตามขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ซึ่งเป็นไปตามความในข้อ ๑๖ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลทะเลน้อย ได้มีมติเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ จึงอนุมัติให้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลทะเลน้อยต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗

(นายคณนาท หมั่นหนู)
นายกเทศมนตรีตำบลทะเลน้อย

คำนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและพัฒนาประเทศโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานท้องถิ่น

เทศบาลตำบลทะเลน้อย เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนและรับรู้สภาพปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เทศบาลตำบลทะเลน้อย จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2558 – 2562) เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลทะเลน้อย ในห้วงระยะเวลา 5 ปี โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

เทศบาลตำบลทะเลน้อย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของเทศบาลตำบลทะเลน้อย	3
บทที่ 3 การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	12
บทที่ 4 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	33
บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา	38
บทที่ 6 การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล	41

บทที่ 1

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

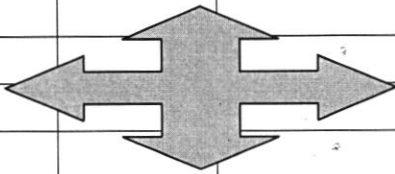
การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

อย่างรอบด้าน หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้ง **มิติด้านการพัฒนา** ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม องค์กร (การบริหารการจัดการ) และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจน**มิติในเชิงพื้นที่** ทั้งพื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งในระดับโลกด้วย

สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้าน ก็เพราะว่า ในโลกของความเป็นจริงนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมและองค์กร ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีป และ ในระดับโลก ล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อมจึงกล่าวได้ว่าปรากฏการณ์ทั้ง 4 ด้านที่เกิดกับเขตพื้นที่ 4 ระดับนี้ ล้วนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่ควรต้องคำนึงถึงในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้นในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงไม่ควรมองรอบด้านแต่เพียงเขตพื้นที่การปกครองของตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปครอบคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่หรือหาหนทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ (Proactive)

มิติการพัฒนา มิติในเชิงพื้นที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริหารจัดการ (องค์กร) และการ เปลี่ยนแปลง
ระดับอำเภอ				
ระดับจังหวัด				
ระดับประเทศ				
ระดับทวีป				

อย่างเป็นระบบ หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

- (1) การรวบรวมข้อมูลและปัญหา
- (2) การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน และกำหนดประเด็นในการพัฒนา
- (3) การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น
- (4) การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- (5) การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น
- (6) การกำหนดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น
- (7) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น
- (8) การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลทะเลน้อย

ประวัติความเป็นมา

ตำบลทะเลน้อยเป็นตำบลหนึ่งในอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับทะเลน้อย เดิมบ้านทะเลน้อยตั้งอยู่ที่บ้านกล้วยและบ้านกลางทางทิศใต้ของทะเลน้อย แต่เนื่องจากที่เดิมเป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมทุกปี ทำให้ประชาชนที่อาศัยได้รับความลำบาก จึงได้อพยพมาทางทิศเหนือ มาตั้งบ้านเรือนที่บ้านทะเลน้อยในปัจจุบัน ต่อมาทางราชการได้ย้ายอำเภอปากประ (อำเภอควนขนุน) มาตั้งที่บ้านทะเลน้อยเพื่อสะดวกในการจับผู้ร้าย และเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2450 แล้ว เปลี่ยนชื่อเป็น “อำเภอทะเลน้อย” แต่เนื่องจากบ้านทะเลน้อยเป็นที่ลุ่มจึงไม่เหมาะสมที่จะตั้งที่ว่าการอำเภอจึงตั้งอยู่ไม่นานก็ย้ายอำเภอทะเลน้อยไปตั้งที่ควนพนางตุง แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “อำเภอพนางตุง” บ้านทะเลน้อยจึงเป็นเพียงหมู่บ้านและตำบลมาจนถึงทุกวันนี้

2.1 ที่ตั้ง

ตำบลทะเลน้อย เป็นตำบลหนึ่งใน 12 ตำบลของอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง สำนักงานเทศบาลตำบลทะเลน้อย ตั้งอยู่เลขที่ 372 หมู่ที่ 9 ตำบลทะเลน้อย อยู่ทางทิศตะวันออกของที่ว่าการอำเภอควนขนุน มีระยะห่างจากอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร ระยะห่างจากจังหวัดพัทลุงประมาณ 32 กิโลเมตร

ตำบลทะเลน้อย มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ ตำบลศรีง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศใต้	ติดต่อตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลควนชะลิก อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ตำบลบ้านขาว อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ตำบลแหลมโดนด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ตำบลขนหาด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 เนื้อที่

ตำบลทะเลน้อยมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 190 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 118,750 ไร่

2.3 ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลทะเลน้อย มีดังนี้

1. พื้นที่ราบ มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในหมู่ที่ 2,5,6,7,9
2. พื้นที่ราบลุ่ม มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในหมู่ที่ 1,2,3,4,7,8,10
3. พื้นที่ทะเล มีพื้นที่ทะเลประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมดของตำบล

2.4 จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านทั้งหมดของตำบลทะเลน้อย	10	หมู่บ้าน
จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาลเต็มทั้งหมู่บ้าน มี	10	หมู่บ้าน ได้แก่
หมู่ที่ 1 บ้านทะเลน้อย		
หมู่ที่ 2 บ้านทะเลน้อย		

- หมู่ที่ 3 บ้านบน
- หมู่ที่ 4 บ้านบนนอก
- หมู่ที่ 5 บ้านปลายตรอก
- หมู่ที่ 6 บ้านโคกศักดิ์
- หมู่ที่ 7 บ้านหัวป่าเขียว
- หมู่ที่ 8 บ้านโคกเมมา
- หมู่ที่ 9 บ้านบนตก
- หมู่ที่ 10 บ้านบนกลาง

2.5 ประชากร

ประชากรของตำบลทะเลน้อยรวมทั้งสิ้น	6,615	คน	แยกเป็น
ชาย	3,172	คน	
หญิง	3,443	คน	
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	2,065	ครัวเรือน	
มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยประมาณ	35	คน/ตารางกิโลเมตร	

*ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2557 (สำนักทะเบียนอำเภอควนขนุน)

3. สภาพทางเศรษฐกิจ

3.1 อาชีพ

ประชากรในตำบลทะเลน้อยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง ทำการประมง ผลิตกรรมสานเสื่อกระจูด และแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกระจูด ทำสวนยางพารา ทำนาข้าว ค้าขาย

จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง จำแนกตามอาชีพตามข้อมูล จปฐ. ปี 2557

อาชีพ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
ไม่มีอาชีพ	113	111	224
กำลังศึกษา	494	575	1,069
ทำนา	93	63	156
ทำไร่	9	4	13
ทำสวน	58	63	121
ประมง	292	41	333
ปศุสัตว์	8	2	10
รับราชการ	67	44	111
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	1	3
พนักงานบริษัท	12	13	25
รับจ้างทั่วไป	726	616	1,342
ค้าขาย	218	402	620
ธุรกิจส่วนตัว	40	23	63
อื่นๆ หรือไม่ระบุ	146	553	699
รวมทั้งหมด	2,278	2,511	4,789

คลอง 13 สาย คือ คลองตะเคี๋ยง คลองมาบพ้อ คลองหัวป่าเขียว คลองข่อย คลองหนองงู คลองมาบเนียน คลองนายแถม คลองสายโท คลองนางเรียม คลองควายใหญ่ คลองควายกลาง คลองบ้านบนนอก คลองหน้าแหลม

5.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝายน้ำล้น	-	แห่ง
บ่อบาดาล	91	บ่อ
บ่อน้ำตื้น	92	บ่อ
ประปาหมู่บ้าน	8	แห่ง 1,2,3,5,6,7,8,9

6. ข้อมูลอื่น ๆ

6.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตำบลทะเลน้อยส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ ซึ่งสภาพป่าไม้ของตำบลทะเลน้อยส่วนใหญ่เป็น ป่าชายเลน เช่น ป่าเขียว

7. ศักยภาพในตำบล

ก. ศักยภาพของเทศบาลตำบลทะเลน้อย

(1) จำนวนบุคลากร

พนักงานเทศบาล

ตำแหน่งในสำนักปลัด	8	คน
ตำแหน่งในกองคลัง	1	คน
ตำแหน่งในส่วนโยธา	2	คน
ตำแหน่งในกองการศึกษา	6	คน
ลูกจ้างประจำ	-	คน

พนักงานจ้าง

พนักงานจ้างตามภารกิจ	6	คน
พนักงานจ้างทั่วไป	-	คน
คนงานจ้างเหมา	47	คน

(2) ระดับการศึกษาของบุคลากร

ประถมศึกษา	-	คน
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	2	คน
ปริญญาตรี	17	คน
สูงกว่าปริญญาตรี	4	คน

*(ไม่นับรวมคนงานจ้างเหมา)

(3) รายได้ของเทศบาลตำบลทะเลน้อย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556	40,354,947.56	บาท
ภาษีอากร	82,766.70	บาท
ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต	144,737.00	บาท
รายได้จากทรัพย์สิน	145,906.21	บาท

รายได้จากสาธารณูปโภค	414,537.00	บาท
รายได้เบ็ดเตล็ด	885,230.00	บาท
รายได้จากทุน	68.00	บาท
รัฐบาลจัดสรรให้	14,911,101.39	บาท
เงินอุดหนุนทั่วไป	13,872,515.00	บาท
เงินอุดหนุนทั่วไป ระบุวัตถุประสงค์	283,500.00	บาท
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	9,614,586.26	บาท

ข. ศักยภาพของชุมชน และพื้นที่

1) การรวมกลุ่มของประชาชน

กลุ่มอาชีพที่มีผลการดำเนินงานต่อเนื่อง มี 7 กลุ่ม ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนแม่บ้านเกษตรกรร่วมใจพัฒนาบ้านดิน (กลุ่มพริกแกง) หมู่ที่ 5, วิสาหกิจชุมชนแม่บ้านเกษตรกรโคกศักดิ์ - น้องใหม่ หมู่ที่ 6 ,กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ หมู่ที่ 6, กลุ่มทอผ้าบ้านหัวป่าเขียว หมู่ที่ 7, กลุ่มปักผ้าด้วยมือบ้านหัวป่าเขียว หมู่ที่ 7, กลุ่มผลิตภัณฑ์กระจูดบ้านหัวป่าเขียว หมู่ที่ 7, กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรปลายตรอกร่วมใจ (โรงฟาง) หมู่ที่ 9

2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีมากมายหลายแขนง แต่มักจะถูกมองว่าล้าหลัง คนบางกลุ่มจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญและสืบสานกันมากนัก ส่วนใหญ่แล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นมักสืบทอดบอกกล่าวกันเป็นการภายใน เช่น สูตรทำอาหาร หรือตำรับตำราต่าง ๆ ทำให้ไม่เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไป อาจจำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น 10 ลักษณะได้ดังนี้

1.ภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและศาสนา - ภูมิปัญญาประเภทนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น เนื่องจากมีพื้นฐานทางความเชื่อในศาสนาที่แตกต่างกัน สำหรับภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย ซึ่งเกี่ยวกับความเชื่อในทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักนั้นได้มีส่วนสร้างสรรค์สังคม โดยการผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นายประเสริฐ ภูเนศวรบดี	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
2	นายเสริม ชูทอง	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
3	น.ส.ปวี รังรอด	ม.2 ต.ทะเลน้อย	ด้านร่างทรง	
4	นายฉิ้น พูลพร	ม.3 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
5	นายประจวบ ทวีสุข	ม.3 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
6	นายเพียร สังข์ชู	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
7	นางกลัด ดำราม	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
8	นายวิน จันทร์ผลึก	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านโหราศาสตร์	
9	นายสมใจ ทองรักษ์	ม.8 ต.ทะเลน้อย	ด้านไสยศาสตร์	

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม - เนื่องจากประเพณีและพิธีกรรมเป็นสิ่งที่ตั้งงามที่คนในท้องถิ่นสร้างขึ้นมา โดยเฉพาะเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจคนในสังคม ภูมิปัญญาประเภทนี้จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นอย่างมากดังจะเห็นได้จากประเพณีและพิธีกรรมที่สำคัญในประเทศไทยล้วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมแทบทั้งสิ้น ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นายแก้ว ไช้เสน	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมต่าง ๆ	
2	นายสวัสดิ์ แก้วเศษ	ม.6 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	
3	นายสุทนต์ ลอยลิป	ม.7 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	
4	นายเนื่อม บุญศิริ	ม.8 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	
5	นายณรงค์ หน่วยแก้ว	ม.8 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	
6	นายพร้อม เหมือนพรรณราย	ม.9 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	
7	นายพูน เหมือนขาว	ม.10 ต.ทะเลน้อย	ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน - เป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะต่างๆโดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากนั้นได้สืบทอดโดยการพัฒนาอย่างไม่ขาดสายกลายเป็นศิลปะที่มีคุณค่าเฉพาะถิ่น ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นายสุรศักดิ์ สารีบุตร	ม.3 ต.ทะเลน้อย	การแกะหนังตะลุง	

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับอาหารและผักพื้นบ้าน - นอกจากมนุษย์จะนำอาหารมาบริโภคเพื่อการอยู่รอดแล้ว มนุษย์ยังได้นำเทคนิคการถนอมอาหารและการปรุงอาหารมาใช้ เพื่อให้อาหารที่มีมากเกินไปความต้องการสามารถเก็บไว้บริโภคได้เป็นเวลานานซึ่งถือว่าเป็นภูมิปัญญาอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังนำผักพื้นบ้านชนิดต่างๆ มาบริโภคอีกด้วย ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นางอำนวย พูลพร	ม.1 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาต้ม)	
2	นายเสริญ บุญสง	ม.1 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
3	นางละเอียด คำสง	ม.2 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
4	นางสัมพันธ์ ทองอ่อน	ม.2 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
5	น.ส.ราตรี ตรีสิงห์	ม.2 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาต้ม)	
6	นางมะลิ นิติโชติ	ม.2 ต.ทะเลน้อย	การทำขนมพื้นบ้าน	

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
7	นางอนงค์ คำสง	ม.4 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
8	นางพิน ชูรักษ์	ม.5 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
9	นางนี เมืองจันทร์	ม.5 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
10	นางจำรัส นวลแก้ว	ม.5 ต.ทะเลน้อย	การแปรรูปปลา (ปลาร้า)	
11	นางละมุล เกื้อนุ่น	ม.9 ต.ทะเลน้อย	การทำขนมพื้นบ้าน	
12	นางพริ้ม ตุดบัว	ม.9 ต.ทะเลน้อย	การทำขนมพื้นบ้าน	

5. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้าน - การละเล่นถือว่าการผ่อนคลาย โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งชอบความสนุกสนานเพลิดเพลิน ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยส่วนใหญ่จะใช้อุปกรณ์ในการละเล่นที่ประดิษฐ์มาจากธรรมชาติซึ่งแสดงให้เห็นวิถีชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติ และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมอย่างกลมกลืน ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นายห้วน คงดำ	ม.4 ต.ทะเลน้อย	การรำมโนราห์	
2	นายเวช ทองประศรี	ม.4 ต.ทะเลน้อย	การเป่าปี่	
3	นายณรงค์กิจ แก้วบุตร	ม.8 ต.ทะเลน้อย	การรำมโนราห์	
4	นายสัญญา ศรีสวัสดิ์	ม.8 ต.ทะเลน้อย	การแสดงหนังตะลุง	
5	นายวัน หมวดคงจันทร์	ม.8 ต.ทะเลน้อย	การเป่าปี่	
6	นายกรี หนูเกตุ	ม.8 ต.ทะเลน้อย	การสีซอ	
7	นายพงศกร บัวนุ่น	ม.9 ต.ทะเลน้อย	การแสดงลิเก, วงปี่พาท	
8	นายเหมียว คงดำ	ม.10 ต.ทะเลน้อย	การรำมโนราห์	

6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม - ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ของแต่ละภาคเราสามารถพบหลักฐานจากร่องรอยของศิลปวัฒนธรรมที่ปรากฏกระจายอยู่ทั่วไป เช่น สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเทคนิค ความคิด ความเชื่อของบรรพบุรุษเป็นอย่างดี ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นายอาคม หมื่นหนู	ม.2 ต.ทะเลน้อย	ด้านช่างศิลป์	
2	นายชิน นิลพันธ์	ม.3 ต.ทะเลน้อย	ช่างปูนปั้น	

7. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้าน - ภูมิปัญญาประเภทนี้ส่วนมากแสดงออกถึงความสนุกสนาน และยังเป็นคติสอนใจสำหรับคนในสังคม ซึ่งมีส่วนแตกต่างกันออกไปตามโลกทัศน์ของคนในภาคต่างๆ ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นายประจวบ ทวีสุข	ม.3 ต.ทะเลน้อย	การร้องเพลงบอก	
2	นายพนม คงมี	ม.3 ต.ทะเลน้อย	การร้องเพลงบอก	

8. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับสมุนไพรและตำรายาพื้นบ้าน - ภูมิปัญญาประเภทนี้เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ของคนในอดีตและถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลังถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นปัจจัยสี่ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ หากได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมจะเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตได้ ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	น.ส.ทองอินทร์ ทองอ่อน	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านยาสมุนไพร	
2	นายให้ ชุมคงดำ	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านยาสมุนไพร	
3	นายล่อง ลอยลิบ	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านหมอนวดแผนโบราณ	
4	นายเริ่ม ชูทอง	ม.2 ต.ทะเลน้อย	ด้านหมอนวดแผนโบราณ	
5	นายเสริม ชุ่นแข่ง	ม.2 ต.ทะเลน้อย	ด้านยาสมุนไพร	
6	นายลาบ ชูทอง	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านหมอนวดแผนโบราณ	
7	นายล่า ทองดำ	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านหมอชาวบ้าน	
8	นายชิต กาหจันโท	ม.6 ต.ทะเลน้อย	ด้านหมอนวดแผนโบราณ	
9	นายจิต ศรีสวัสดิ์	ม.6 ต.ทะเลน้อย	ด้านยาสมุนไพร	
10	นางเปลี่ยน บุญเพชร	ม.7 ต.ทะเลน้อย	ด้านการทำคลอด(หมอต้าแย)	
11	นางละมุล บุญรอด	ม.8 ต.ทะเลน้อย	ด้านการทำคลอด(หมอต้าแย)	
12	นายเจียม บัวนุ้ย	ม.10 ต.ทะเลน้อย	ด้านหมอนวดแผนโบราณ	

9. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการประดิษฐ์กรรม - เทคโนโลยีและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทยในแต่ละภาคนั้นถือเป็นการประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมชั้นเยี่ยม ซึ่งปัจจุบันไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาประเภทนี้เท่าที่ควร หากมีการเรียนรู้และสืบทอดความคิดเกี่ยวกับการประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมให้แก่เยาวชน จะเป็นการรักษาภูมิปัญญาของบรรพชนได้อีกทางหนึ่งได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
1	นางจินดา จันทรสุข	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
2	นายเคลื่อน อมตเวทย์	ม.1 ต.ทะเลน้อย	การต่อเรือ	
3	นางจूरีย์ นवलแก้ว	ม.1 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
4	นายบุญฤทธิ์ รักแก้ว	ม.3 ต.ทะเลน้อย	การต่อเรือ	
5	นางพันธ์ จันทรหนู	ม.4 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
6	นางจาบ เงินศรี	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านเย็บจากมุงหลังคา	

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	รายละเอียด	หมายเหตุ
7	นางนิยม ขาวเผือก	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
8	นางซาลี ปลั่งใหม่	ม.5 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
9	นายสมบูรณ์ ศิริบุหงศ์	ม.6 ต.ทะเลน้อย	ด้านเครื่องสีข้าวโบราณ	
10	นางสุวิมล ไหมเกื้อ	ม.6 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
11	น.ส.คล่อง ชุ่นเซ่ง	ม.9 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
12	น.ส.เผี้ยง ไช้เสน	ม.9 ต.ทะเลน้อย	ด้านผลิตภัณฑ์กระจูด	
13	นายสุเชษฐ เหมือนขาว	ม.10 ต.ทะเลน้อย	การต่อเรือ	

10. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ - เนื่องจากคนไทยมีอาชีพที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมโดยเฉพาะการทำนา ทำไร่ จึงทำให้เกิดภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมในการดำรงชีวิตเพื่อแก้ปัญหาหรืออ่อนนวยเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูกและเพื่อเพิ่มผลิตผลทางการเกษตรดังจะเห็นได้จากพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตรทั่วทุกภูมิภาคของไทย

- ไม่มี -

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของท้องถิ่นที่กำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาใน อนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอและ นโยบายในการพัฒนาของท้องถิ่น

3.1.1 นโยบายของรัฐบาล

1. เจตนารมณ์ : เพื่อยุติความขัดแย้งของคนในชาติ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและฟื้นฟูความ เชื่อมั่นภายใต้ระบบบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ

2. นโยบายการบริหารราชการ

2.1 ยึดระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ กฎหมาย

2.2 ด้านเศรษฐกิจและการใช้จ่ายงบประมาณ

2.3 ด้านความมั่นคง

2.4 ด้านการต่างประเทศ

2.5 ด้านสังคมจิตวิทยา

2.6 ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

2.7 ด้านการศึกษา

2.8 การพัฒนาระบบราชการ

2.9 การพัฒนาอาชีพและรายได้

2.10 การวิจัยและพัฒนา

2.11 การเตรียมการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ปี 2558

2.12 ความปรองดองสมานฉันท์

2.13 การปฏิรูป

2.14 การเลือกตั้ง

3.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559)

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่ วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.2570 ซึ่งกำหนด ไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรม ประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัย และมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์และพันธกิจ การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม
2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
3. พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
2. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียนมีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
4. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

1. ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
2. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
3. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 40.0
4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

1. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
2. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
4. คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสมโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 มีดังนี้

1.ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

1.2 การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหาร และการตัดสินใจ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อที่รักภูมิ โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจ และเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสมเสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้านพัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่นและสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะผู้สังคมนักเรียนรู้อัตนคติชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้อัตราต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทย ทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากรตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการ

ส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้สร้างสรรค์ สื่อสาร ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้าง สังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจใน วัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทาง ความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความ เข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษาป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดิน เป็นของ ตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ใน พื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เร่งรัดการจัดให้มี องค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาค การเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการ วิจัย และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่ สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและ สัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิต และบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาใน พื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกย่องคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการ ผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตร ล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและ อาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้าง หลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผล การเกษตร ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกย่องคุณภาพชีวิตและ ความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่ อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของ เกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและ อาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการค้าเสรี

3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมกรบบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์ การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชนโดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนากำลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐบาลกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือ ในอนุภูมิภาคต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาศูนย์กลางในธุรกิจการขนส่ง และโลจิสติกส์เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คู่เมืองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมือง ทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์ระหว่งประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐาน การดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศ ที่ไม่แสวงหากำไร

5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิดและปฏิสัมพันธ์กับประเทศ ในอนุภูมิภาค

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

6.1 การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศ

และพฤติกรรมกรรมการบริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอน ฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณี ติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจา พัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ ลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาคอขวดในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

3.1.3 แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดพัทลุง (Vision)

“เมืองเกษตรยั่งยืน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

การเกษตรอย่างยั่งยืน หมายถึง ระบบการเกษตรที่ยึดหลักการผลิตที่เหมาะสมกับระบบนิเวศ ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลต่อสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์เกื้อกูลกับทรัพยากรธรรมชาติ รักษาอัตราการผลิตให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผลผลิตมีหลากหลายเพียงพอต่อการดำรงชีวิต ปลอดภัยต่อสุขภาพและพละนาถัยของมนุษย์ รวมทั้งก่อให้เกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรและนำไปสู่การพึ่งพาตนเองของเกษตรกร

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ชื่นชมและเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ สภาพธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ และผู้ที่มาท่องเที่ยวจะต้องรู้และไม่ทำลายสภาพแวดล้อม เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรชุมชน หรือสิ่งที่น่าสนใจที่จะทำให้การท่องเที่ยวนั้นเสียหาย ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง คนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทุกมิติ (กาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม สิ่งแวดล้อม) ได้รับการศึกษาตามศักยภาพที่มีอยู่ มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งมั่นคง มีอาชีพ/รายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ มีหลักประกันความมั่นคง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

1. พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาการเกษตรให้มีความก้าวหน้าและยั่งยืน เป็นรายได้หลักทางเศรษฐกิจของจังหวัด
2. ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ พร้อมคุณธรรม ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
4. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
5. พัฒนาบุคคลและคุณภาพการให้บริการภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนเชื่อถือ ไว้วางใจและพึงพอใจ

2. เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. เพิ่มรายได้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นโดยการเพิ่มผลผลิตให้มีปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น เพิ่มมูลค่าสินค้า ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มช่องทางการตลาด
2. รายได้ จากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มขึ้น จากแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน โดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มค่าใช้จ่ายต่อหัว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ
3. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมดี โดยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง มีหลักประกันความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีคุณธรรมจริยธรรม ดำรงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ความเป็นไทย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ได้รับการบริการทางการแพทย์ที่ดี มีครอบครัวอบอุ่น มั่นคง และชุมชนเข้มแข็ง
4. ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และประชาชนได้รับการรับรองสิทธิในที่ดินอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
5. บุคลากรภาครัฐเป็นที่เชื่อถือ ไว้วางใจของประชาชน และประชาชนมีความพึงพอใจต่อบริการภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร
และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

เป้าประสงค์ เพิ่มมูลค่าผลผลิตและรายได้ทางการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ภายใต้ความสมดุลระหว่างการผลิตและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายหลักของการพัฒนา (KPI / Target)

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อไร่
 - ข้าว(นาปรัง) ร้อยละ 5 ต่อปี
 - ยางพารา ร้อยละ 1 ต่อปี
 - ปาล์มน้ำมัน ร้อยละ 10 ต่อปี
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นปีละ 3%
3. ร้อยละของจำนวนแปลงหรือฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ต่อจำนวนแปลงหรือฟาร์มที่ได้รับการตรวจ
 - ด้านพืช ร้อยละ 70
 - ด้านสัตว์ ร้อยละ 94
 - ด้านประมง ร้อยละ 95
4. จำนวนเครือข่ายหรือองค์กรในประเทศและหรือต่างประเทศที่เครือข่ายในจังหวัดสามารถเชื่อมโยงธุรกิจได้ 12 เครือข่ายหรือองค์กรต่อปี
5. จำนวนแหล่งพลังงานทดแทนที่เพิ่มขึ้นปีละ 1 แห่ง

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร และโครงสร้างพื้นฐานอื่น เพื่อสนับสนุนการผลิตด้านการเกษตร
2. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมต่อเนื่องและผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีปริมาณและคุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด
3. สร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมต่อเนื่องและผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยการรวบรวมเก็บรักษา แปรรูป กระจายผลผลิต การบรรจุภัณฑ์ และสร้าง Brand ของสินค้าให้เป็นที่ยอมรับของตลาด
4. ส่งเสริมช่องทางการตลาดให้กับผลผลิตทางการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการค้าและการธุรกิจทั้งในและนอกจังหวัด
5. ส่งเสริมสถาบันเกษตรกร กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เทคโนโลยีการเกษตรและภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก โดยการปลูกพืชพลังงาน และใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและครัวเรือน

โครงการสำคัญ (Flagship)

1. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการส่งน้ำสู่ไร่นา
2. โครงการเพิ่มศักยภาพอาชีพเกษตรกรในเขตพื้นที่ชลประทาน
3. โครงการขับเคลื่อนแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร
5. โครงการผลิตข้าวคุณภาพมาตรฐานอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร

6. โครงการพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่นาร้าง
7. โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตไม้ผลครบวงจร
8. โครงการส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัยจากสารพิษ
9. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา
10. โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตปศุสัตว์
11. โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตสัตว์น้ำ
12. โครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ในการผลิตและการบริหารจัดการ
13. โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
14. โครงการสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนในชุมชน
15. โครงการสนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เป้าประสงค์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่มีมาตรฐานภายใต้การมีส่วนร่วมและสร้างรายได้ที่ยั่งยืนสู่ชุมชน ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายหลักของการพัฒนา (KPI /Target)

1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา และผ่านเกณฑ์มาตรฐานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มขึ้น ปีละ 1 แห่ง
2. รายได้โดยรวมจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นปีละ 6%
3. จำนวนผู้มาเยี่ยมชม (นักท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว) เพิ่มขึ้นปีละ 2%
4. จำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด ที่กลับมาเที่ยวซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 1%

กลยุทธ์

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ และระบบบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และมีมาตรฐาน
2. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
4. พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

โครงการสำคัญ (Flagship)

1. โครงการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดพัทลุง
2. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง
3. โครงการส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง
4. โครงการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

เป้าประสงค์

1. คนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณภาพ ศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขัน รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สู่อัจฉริยะความรู้
2. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ
3. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ คริวเรือนยากจน และผู้ด้อยโอกาส มีหลักประกันด้านความมั่นคงในชีวิต และมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
4. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง มีความสามารถในการบริหารจัดการชุมชน และพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการสืบสาน อนุรักษ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสภาพแวดล้อมที่ดี ไปสู่สังคมสงบสุข

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายหลักของการพัฒนา (KPI / Target)

1. ค่าเฉลี่ยจำนวนปีการศึกษาของประชากรพัทลุงเพิ่มขึ้นในปี 2556 เป็น 12 ปี
2. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการประเมินระดับชาติ เพิ่มขึ้น 10% ในปี 2556
3. ร้อยละของอัตราการตายด้วยโรคที่เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดพัทลุงลดลง จำแนกตามสาเหตุ
4. ร้อยละที่ลดลงต่อปีของผู้ที่ประสบปัญหาสังคมจำแนกตามประเภท (ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส) 25%
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานชุมชนเข้มแข็ง 25%
6. ร้อยละที่ลดลงต่อปีของการสูญเสียชีวิต จากกรณีความไม่ปลอดภัยจำแนกตามประเภท
 - สูญเสียชีวิตจากคดีอาญา 2%
 - การสูญเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก 3%
7. ร้อยละของผู้เรียนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษา 80%
8. ร้อยละของสถาบันทางศาสนาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม 70%
9. ร้อยละของตำบลที่มีการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง 80%
10. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของผู้ที่เรียนต่อในระดับสูงกว่าการศึกษามัธยมศึกษา 1%
11. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของประชากรที่เข้ามาศึกษาแหล่งเรียนรู้ (ศึกษาตามอัธยาศัย) 20%
12. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความสามารถในการบริหารจัดการชุมชนตามเกณฑ์ 85%
13. ร้อยละของจำนวนตำบลที่มีกองทุนสวัสดิการชุมชนที่สามารถจัดสวัสดิการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 90%
14. ร้อยละของแรงงานที่ได้รับการบรรจุงานในประเทศ 47.51%

กลยุทธ์

1. สร้างภูมิคุ้มกันให้คนในสังคมมีคุณธรรม จริยธรรม เอื้ออาทร มีจิตสำนึก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รู้คุณค่าและสงวนรักษาเอกลักษณ์ท้องถิ่นความเป็นไทย
2. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงการศึกษาทุกระดับทั้งในและนอกระบบ และตามอัธยาศัย มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีพัฒนาในการแก้ไขปัญหาของชุมชน
4. พัฒนาระบบบริการด้านสุขภาพ และเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่ดีของประชาชน
5. ส่งเสริมการพัฒนาสังคม และการจัดสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง เพื่อความมั่นคงทางสังคม
6. พัฒนาทักษะฝีมือและศักยภาพเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ตลอดจนส่งเสริมด้านแรงงานสัมพันธ์ และสวัสดิการแรงงาน

โครงการสำคัญ (Flagship)

1. โครงการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง
 - 1.1 พัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน
 - 1.2 พัฒนาศักยภาพศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
 - 1.3 หมู่บ้านต้นแบบในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมลดโรค
 - 1.4 ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.5 ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
 - 1.6 ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
 - 1.7 เสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการบริหารจัดการทุนชุมชน

- 1.8 ตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม
2. โครงการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนพลัง
 - 2.1 ศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน
 - 2.2 พัฒนาอัจฉริยะภาพเด็กด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
 - 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเด็กด้านการกีฬา
 - 2.4 ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน
3. โครงการพัฒนาศักยภาพหน่วยบริการสาธารณสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. พื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟู ไม่น้อยกว่า 2,000 ไร่ ต่อปี
2. พื้นที่ป่าถูกบุกรุกทำลายลดลง ร้อยละ 5 (เทียบจากข้อมูลของกระทรวง ณ ปี 2552)
3. คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำสำคัญมีสัดส่วนคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปไม่น้อยกว่าร้อยละ 4
4. ชยะมูลฝอยชุมชนถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30
5. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 11 แห่ง
6. ความสามารถเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำเป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ 30

กลยุทธ์

1. รักษา ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกไม้ 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนและสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ควบคุมและลดปริมาณของเสียที่ก่อให้เกิดมลพิษรวมถึงการส่งเสริมการนำมาใช้ประโยชน์ซ้ำ หรือหมุนเวียน
4. สร้างระบบบริหารจัดการ การใช้ประโยชน์ที่ดิน การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติจากธรรมชาติ

โครงการสำคัญ (Flagship)

1. โครงการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำตามแนวพระราชดำริ และคุ้มครอง รักษา และฟื้นฟูป่าอนุรักษ์
2. โครงการนำศักยภาพพื้นที่ต้นน้ำมาใช้ประโยชน์แก่ชุมชน
3. โครงการจัดการขยะมูลฝอยจากต้นทาง
4. โครงการการจัดการน้ำเสียจากชุมชน
5. โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
6. โครงการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ใกล้สูญพันธุ์
7. โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำเพื่อความอุดมสมบูรณ์และป้องกันภัยพิบัติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

1. บุคลากรภาครัฐมีสมรรถนะและจริยธรรมเหมาะสม สามารถนำนโยบายไปใช้และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อสังคม และปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

3. สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปราศจากอบายมุขและสิ่งเสพติด มีสภาพแวดล้อมที่ดี ไปสู่สังคมสงบสุข

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายหลักของการพัฒนา (KPI/ Target)

1. บุคลากรภาครัฐในจังหวัดพัทลุงได้รับการพัฒนาปีละ 25%
2. ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ 85%
3. โครงการของรัฐที่ประชาชนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ 85%
4. ร้อยละที่ลดลงต่อปี ของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลง 10%
5. สัดส่วนของผู้เสพ/ผู้ติด ต่อประชากรไม่เกิน 3 ต่อ 1,000 คน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมระบบคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณ สร้างจิตสำนึกและเพิ่มสมรรถนะ ให้แก่ บุคลากร ภาครัฐในการนำนโยบายและกฎหมายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึงและการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ ตาม พรบ.ข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเชิงรุก
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรม ที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน
4. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนให้บริการที่ดีแก่ประชาชนและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
5. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันภัยพิบัติ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

โครงการสำคัญ (Flagship)

1. โครงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลประจำปี
2. โครงการเผยแพร่คุณธรรมในการดำเนินธุรกิจชุมชน (CSR)
3. โครงการเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชน เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด
4. โครงการพัฒนาการให้บริการศูนย์บริการร่วมจังหวัดพัทลุง
5. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบสารสนเทศและการกระจายข้อมูลข่าวสาร
6. โครงการเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
7. โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.1.4 กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอควนขนุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

1. พัฒนาคนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีจริยธรรม
2. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง
3. สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปราศจากอบายมุขและสิ่งเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

1. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีมาตรฐาน และสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน**

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

1. การคงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. การจัดการที่ดินของรัฐเพื่อการใช้ประโยชน์ของประชาชนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตรและ
 ผลิตภัณฑ์ชุมชน**

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

1. สนับสนุนการพัฒนาผลผลิตและรายได้ภาคเกษตร
2. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชนที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

1. ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับประโยชน์จากโครงการภาครัฐ
2. ประชาชนสามารถรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาครัฐได้สะดวก
3. ส่วนราชการมีการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างคุ้มค่าและเกิดผลประโยชน์สูงสุด

3.1.5 กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุง
 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และ
 ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 พัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าภาคการเกษตรให้มีคุณภาพ
- 1.2 ส่งเสริมอาชีพที่มีความต่อเนื่องจากภาคการเกษตร
- 1.3 ส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งสร้างงาน
 สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน
- 1.4 การส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่น
- 1.5 การส่งเสริมภาคเกษตรกรรมแบบยั่งยืน
- 1.6 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเกื้อหนุนภาคเกษตรกรรม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 ปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความ
 โดดเด่น
- 2.2 ส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่น
 ของพื้นที่ต่างๆ
- 2.3 เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความพร้อมของ
 ชุมชนในการรองรับการท่องเที่ยวและประชาคมการท่องเที่ยวอาเซียน
- 2.4 พัฒนาโครงการสร้างพื้นที่จำเป็นต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 2.5 ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นประเพณีพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรมที่เป็น
 อัตลักษณ์ของท้องถิ่น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 ส่งเสริมชุมชนสู่สภาวะที่ดีด้วยการบูรณาการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 3.2 สร้างสังคมสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนด้วยกลไกการศึกษาและการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเข้าถึงและต่อเนื่อง
- 3.3 เตรียมความพร้อมของชุมชนสู่อาเซียน
- 3.4 พัฒนาระบบบริการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ
- 3.5 การจัดสวัสดิการสังคมที่ประชาชนเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- 3.6 สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความภาคภูมิใจในการเป็นคนพหุสูง ให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนในทุกระดับ
- 3.7 การส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น การอนุรักษ์อัตลักษณ์ที่งดงามของท้องถิ่น โดยเน้นชุมชนมีส่วนร่วม
- 3.8 เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนภัยธรรมชาติ

4. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา

- 4.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำที่เน้นโครงข่ายและการบริหารการใช้น้ำให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรม และการท่องเที่ยว
- 4.2 พัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษจากขยะมูลฝอยแบบยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 4.3 ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ได้ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- 5.1 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถในการให้บริการประชาชน
- 5.2 เสริมสร้างความเชื่อมั่นในระบบบริการภาครัฐด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีที่ยึดหลักธรรมาภิบาลและความพึงพอใจ
- 5.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่น ในการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อท้องถิ่น
- 5.4 ส่งเสริมการจัดระบบบริการสาธารณะร่วมกันในเขตจังหวัด
- 5.5 ส่งเสริมระบบการจัดหารายได้ของท้องถิ่น

3.1.6 นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลทะเลน้อย

1. นโยบายด้านการเมืองการบริหารและการบริการ

- 1.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข
- 1.2 ส่งเสริมให้ประชาชนในเทศบาลตำบลทะเลน้อยมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ถูกต้อง สร้างความปรองดองเพื่อให้เกิดพลังความสามัคคี
- 1.3 บริหารจัดการด้วยการปรึกษาหารือ เพื่อประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย หมายถึง เทศบาลแห่งการมีส่วนร่วม
- 1.4 บริหารจัดการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง เทศบาลใสสะอาด

- 1.5 บริหารจัดการด้วยความถูกต้องชอบธรรม หมายถึง เทศบาลคุณธรรม
- 1.6 บริหารจัดการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม หมายถึง เทศบาลมีความรับผิดชอบต่อ
- 1.7 บริหารจัดการเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น หมายถึง เทศบาลพาณิชย์
- 1.8 บริหารจัดการเพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส เพื่อ
คุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง เทศบาลสวัสดิการ
- 1.9 บริหารจัดการเพื่อทำงานเป็นทีม เน้นประสิทธิผล และ ประสิทธิภาพ หมายถึง เทศบาล
คุณภาพ

2. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

- 2.1 จัดการระบบกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- 2.2 จัดการแก้ไขปัญหาน้ำเสียชุมชน เพื่อรักษาคุณภาพน้ำของทะเลน้อย
- 2.3 จัดการปัญหาการเพิ่มขึ้นของวัชพืชน้ำ และความตื้นเขินของทะเลน้อย โดยสอดคล้องกับ
อาชีพประมง
- 2.4 จัดให้มีโรงงานปุ๋ยชีวภาพตำบล โดยทำจากวัชพืชน้ำ
- 2.5 จัดการบำรุงรักษาป่าพรุ และ การใช้ประโยชน์จากไม้เสม็ดของประชาชน
- 2.6 พื้นที่พื้นที่ปลูกกระจุต ที่เคยปลูกและนำมาใช้ประโยชน์ในอดีต
- 2.7 จัดการสงวนพันธ์ ขยายพันธ์และการบำรุงรักษาเพื่อให้ปลาชุกชุม สู้รุ่นลูก รุ่นหลาน
ทะเลน้อยตลอดไป
- 2.8 ส่งเสริมการทำนา ไร่ นาสวนผสมตามวิถีชีวิตดั้งเดิม และสนับสนุนกิจการศูนย์ศิลปาชีพ
บ้านหัวป่าเขียว เพื่อสนองพระราชเสาวนีย์

3. นโยบายด้านการศึกษา กีฬา ศาสนา และประเพณีวัฒนธรรม

- 3.1 ส่งเสริมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งโรงเรียน
อนุบาลทะเลน้อย
- 3.2 จัดให้มีห้องสมุดชุมชน สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ระบบสารสนเทศ เทคโนโลยี
สมัยใหม่ คอมพิวเตอร์ การค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- 3.3 ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เช่น ช่างซ่อมเครื่องเรือหางยาวหรือวิชาชีพอื่น
- 3.4 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการกีฬาทุกประเภทแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชน
- 3.5 รมรงค์ให้คนทะเลน้อยเกิดจิตสำนึกเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา และ
ประเพณีดั้งเดิมของชาวทะเลน้อย
- 3.7 จัดงานลากพระแข่งเรือ และงานลอยกระทงที่ทะเลน้อย เป็นงานประจำปีของจังหวัด
พัทลุง

4. นโยบายด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคมและชุมชน

- 4.1 จัดให้มีสถาบันผู้สูงอายุตำบลทะเลน้อย เพื่อการเอาใจใส่ในสุขภาพของผู้สูงอายุทุกด้าน
- 4.2 จัดการเอาใจใส่ดูแลสุขภาพสตรีมีครรภ์ ทารกแรกเกิด เด็ก คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
- 4.3 สนับสนุนให้มีการ ลด ละ เลิก ยาเสพติด การพนัน อบายมุข และส่งเสริมการปฏิบัติงาน
ของสถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย
- 4.4 จัดให้มีสนามกีฬา และสวนสาธารณะ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ
- 4.5 ส่งเสริมกิจการ อปพร. เพื่อประชาชน 24 ชั่วโมง เพื่อปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยใน

ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

- 4.6 ส่งเสริมการปฏิบัติงานของ อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.)
- 4.7 ดำเนินโครงการบ้านเอื้ออาทรเทศบาลตำบลทะเลน้อย
- 4.8 สนับสนุนงานของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำบลทะเลน้อย เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งโรงพยาบาลทะเลน้อย
- 4.9 จัดทำฐานข้อมูลทางประชากรชาวเทศบาลตำบลทะเลน้อย เพื่อให้ทราบจำนวน เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และที่อยู่ในต่างจังหวัด เพื่อการประสานสัมพันธ์ ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว

- 5.1 จัดให้มีตลาดน้ำทะเลน้อย
- 5.2 จัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวทะเลน้อย ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 5.3 แก้ไขปัญหาควายเสียชีวิตเนื่องจากน้ำท่วม ด้วยการจัดให้มีที่พักและอาหาร
- 5.4 สนับสนุนการจัดงานเทศกาลล่องเรือแล่นกทะเลน้อย
- 5.5 จัดให้มีท่าเทียบเรือท่องเที่ยว และพื้นที่สำหรับวิถีชีวิตชาวประมง
- 5.6 ปรับปรุงภูมิทัศน์ริมฝั่งทะเลน้อย เป็นลานอเนกประสงค์ รองรับนักท่องเที่ยว
- 5.7 ส่งเสริมกิจการกลุ่มแม่บ้าน โดยเฉพาะของฝาก และของที่ระลึกจากทะเลน้อย
- 5.8 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงปลาในกระชัง
- 5.9 ส่งเสริมภารกิจ ของสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าทะเลน้อย และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
- 5.10 ก่อสร้างพิพิธภัณฑสถานน้ำทะเลน้อย

6. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 6.1 จัดการก่อสร้างถนนสายศาลาห่มที่ 8 - ทุ่งน้อย - โคกจูด - นาปรัง - ถนนริมทะเลน้อย หมู่ที่ 1 เพื่อสร้างชุมชนใหม่ แก้ไขปัญหาความแออัดของชุมชนทะเลน้อย
- 6.2 จัดระบบระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม
- 6.3 ขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน
- 6.4 จัดให้มีระบบประปาดื่มได้ ให้เพียงพอทุกครัวเรือน
- 6.5 ขยายผิวจราจร ตามตรอก ซอย ให้มีความกว้างมากกว่าปัจจุบัน
- 6.6 ปรับปรุงถนนสายหลักเป็นทางมาตรฐาน
- 6.7 ขุดลอกคูคลองธรรมชาติเดิมได้แก่ คลองวังหว่า - หนองหมอ คลองโคกหว่า - โคกเกลี้ยง คลองข่อยและคลองตะเคิ่ง เพื่อการเกษตร สัตว์จรและ แก้ไขปัญหาน้ำท่วม
- 6.8 ขุดลอกคลองสายใหม่จากทะเลน้อย ทางดำ - หน่าวอน - ส่องเคียน เชื่อม คลองหัวป่าเขียว - คูวา เพื่อการส่งเสริมอาชีพและเป็นเส้นทางคมนาคม
- 6.9 จัดระเบียบการใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์ ที่ดินของทางราชการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสของท้องถิ่น

ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

จุดแข็ง (Strengths)

- (1) การท่องเที่ยวตามธรรมชาติเชิงอนุรักษ์และวิถีชีวิตของชุมชนที่มีเอกลักษณ์
- (2) ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (3) สินค้า OTOP หัตถกรรมกระจูด และปลาตุ๋นที่มีชื่อเสียง
- (4) มีพื้นที่เหมาะสมด้านการเกษตร
- (5) มีโครงสร้างพื้นฐานดี
- (6) มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

จุดอ่อน (Weaknesses)

- (1) ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน
- (2) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
- (3) เกษตรกรขาดปัจจัยการผลิต
- (4) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- (5) แหล่งท่องเที่ยวไม่ได้รับการพัฒนา
- (6) ปัญหายาเสพติดในพื้นที่

โอกาส (Opportunities)

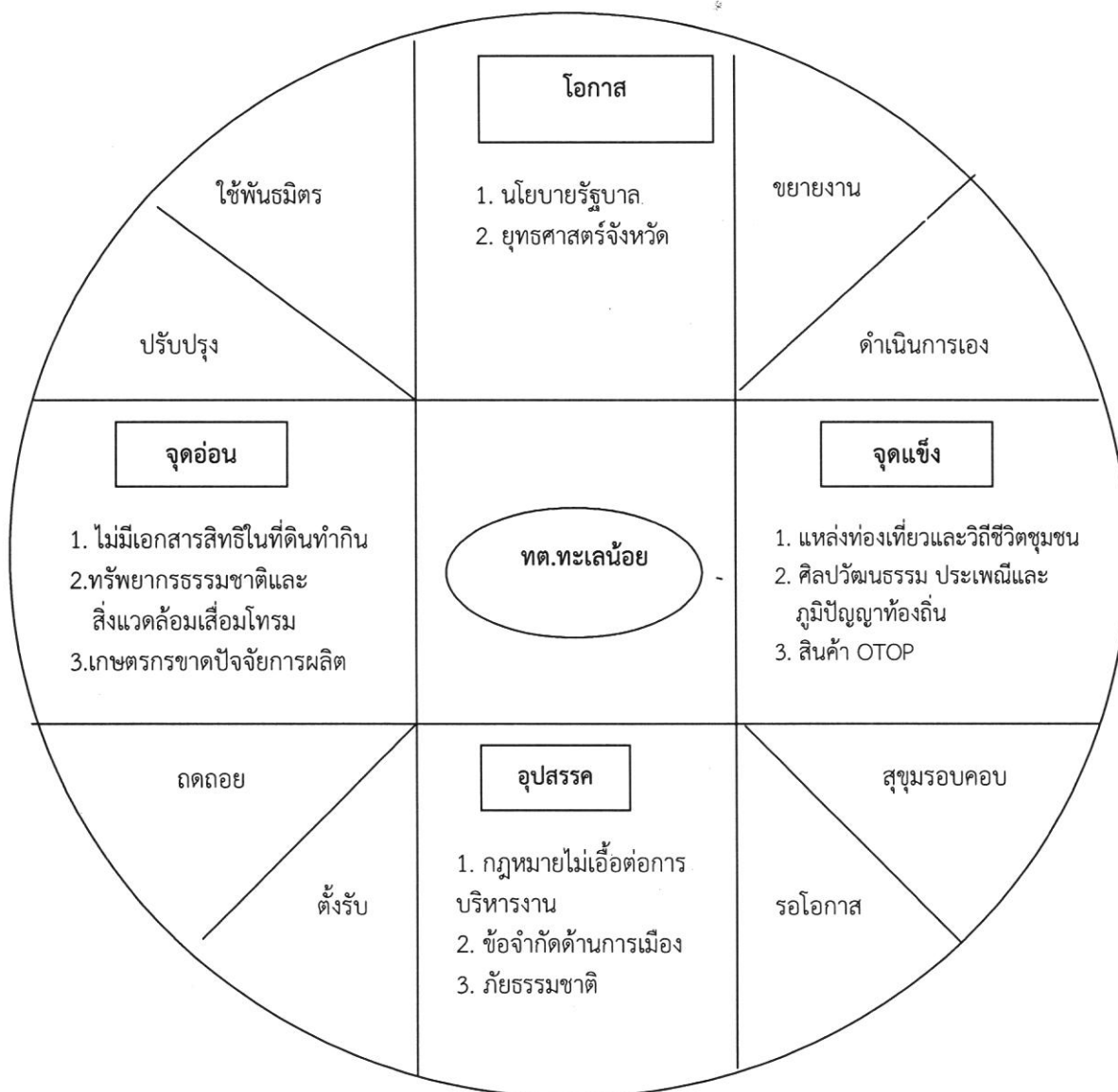
- (1) นโยบายรัฐบาล
- (2) ยุทธศาสตร์จังหวัด
- (3) มีโครงข่ายคมนาคมระหว่างจังหวัด
- (4) ได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนราชการ

อุปสรรค (Threats)

- (1) กฎหมายไม่เอื้อต่อการบริหารงานของท้องถิ่น
- (2) ข้อจำกัดด้านการเมืองท้องถิ่น
- (3) ภัยธรรมชาติ
- (4) โรคระบาดในพืชและสัตว์

ประเด็นกลยุทธ์/ดวงเมือง

ทต.ทะเลน้อย

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาของเทศบาลตำบลทะเลน้อย (Vision)

“ทะเลน้อยของเราอยู่ เชิดชูคุณธรรม นำการศึกษา ปลอดภัยเสถียร รักษาคุณภาพชีวิต สร้างเศรษฐกิจด้วยภูมิปัญญา ล้ำค่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พิชัยสิ่งแวดล้อม”

4.2 พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมการประกอบอาชีพของเกษตรกร
4. จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครบทุกด้าน ครอบคลุมทุกพื้นที่และมีมาตรฐาน
5. ส่งเสริมการศึกษา
6. อนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ส่งเสริมด้านการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ
8. พัฒนาการเมืองและการบริหารจัดการที่ดี
9. การสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
10. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goal)

1. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ ภายในปี 2560
2. ประเพณีศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นคงอยู่คู่กับท้องถิ่นตลอดไป
3. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ที่มั่นคงตามเกณฑ์ จปฐ.
4. มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครบทุกด้าน ครอบคลุมทุกพื้นที่และมีมาตรฐาน
5. ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาทุกระดับ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา
6. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ
7. ประชาชนเล่นกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
8. ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการบริหารงานของท้องถิ่น
9. เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
10. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 58-62	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61	ปี 62
1. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติภายในปี 2560	1. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) 1. ปี 56 มีนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวประมาณ 450,000 คน	1,000,000	500,000	600,000	700,000	800,000	1,000,000
2. ประเพณีศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นคงอยู่คู่กับท้องถิ่นตลอดไป	1. จำนวนกิจกรรมด้านประเพณีศิลปวัฒนธรรม 2. จำนวนพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้ 3. จำนวนเรื่องด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีฐานข้อมูลและการจัดเก็บ	1. กิจกรรม 8 กิจกรรม 2. ปัจจุบันไม่มีพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้ 3. ปัจจุบันยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	8 กิจกรรม 1 แห่ง 10 เรื่อง	8 กิจกรรม 1 แห่ง 2 เรื่อง	8 กิจกรรม - 2 เรื่อง	8 กิจกรรม - 2 เรื่อง	8 กิจกรรม - 2 เรื่อง	8 กิจกรรม - 2 เรื่อง
3. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงตามหลักเกณฑ์ จปฐ.	1. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น 2. ร้อยละของจำนวนประชากรอายุ 15-60 ปี มีอาชีพและรายได้ 3. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยตกเกณฑ์ จปฐ. ลดลง	1. ปี 57 ประชาชนมีรายได้เฉลี่ย 54,914 บาท 2. ปี 57 ประชากรอายุ 15-60 ปี มีอายุและรายได้ 2,643 คน จากข้อมูลที่สำรวจ 2,720 คน คิดเป็นร้อยละ 97.17 3. ปี 57 มีครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยตกเกณฑ์ จปฐ. 44 ครัวเรือน จากครัวเรือนทั้งหมด 1,420 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.10	25%	5%	10%	15%	20%	25%
			100%	98%	98.5%	99%	99.5%	100%
			0%	2.5%	2.0%	1.5%	1%	0%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)						
			ปี 58-62	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61	ปี 62	
4. มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ทุกด้านครอบคลุมทุกพื้นที่และมีมาตรฐาน	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดบริโภค จำนวนถนนที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม จำนวนสะพานทางเดินเท้า คสล. ที่ได้รับการปรับปรุง จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติที่ได้รับการปรับปรุง จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง 	<ol style="list-style-type: none"> ปี 57 จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดบริโภค 1,416 ครัวเรือน จากทั้งหมด 1,420 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99.72 ปี 56 ถนนได้รับการซ่อมแซมจำนวน 4 สาย ปี 56 สะพานทางเดินเท้า คสล. ได้รับการซ่อมแซม 4 สาย ปี 56 มีการปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติ 1 แห่ง ปี 56 มี 4 หมู่บ้านต้องการให้มีการขยายเขตไฟฟ้า 	100%	100%	100%	100%	100%	100%	
5. ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาทุกระดับสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละของเด็กอายุ 6-14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 	<ol style="list-style-type: none"> ปี 57 มีเด็ก 560 คน ได้รับการศึกษาภาคบังคับ จากจำนวนเด็กทั้งหมด 560 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ปี 57 มีเด็กจบม. 3 ได้เรียนต่อ 72 คน จากทั้งหมด 83 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75 	100%	100%	100%	100%	100%	100%	94%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 58-62	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61	ปี 62
6. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นมลพิษ	1. ร้อยละของครัวเรือนที่ไม่ถูก รบกวนจากมลพิษ	ปี 57 มีครัวเรือนที่ไม่ถูกรบกวน จากมลพิษ 1,406 ครัวเรือน จากทั้งหมด 1,420 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99.01	100%	99.50%	99.80%	100%	100%	100%
7. ประชาชนเล่นกีฬาและ กิจกรรมนันทนาการเพื่อ สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	1. จำนวนหมู่บ้านที่มีสถาน กีฬาพร้อมอุปกรณ์ 2. ร้อยละของคนอายุ 6 ขึ้นไป ที่ออกกำลังกายอย่าง น้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ใดๆ 30 นาที	1. ปี 57 ไม่มีหมู่บ้านที่มีสถานกีฬา 2. ปี 57 ประชาชน 4,551 คน จากทั้งหมด 4,561 คน ได้ออกกำลัง กายคิดเป็นร้อยละ 99.78 ได้ออก กำลังกาย	5	1	2	3	4	5
8. ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ปกครองและการบริหารงาน ของท้องถิ่น	1. ร้อยละของประชาชนที่มา ใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้ง ของท้องถิ่น 2. ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วม กิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน	1. ปี 56 ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ท. ร้อยละ 81.65 2. ปี 56 ครัวเรือนเข้าร่วมกิจกรรม สาธารณะของหมู่บ้าน 1,417 ครัวเรือน จากครัวเรือนทั้งหมด 1,420 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99.79	85%	83%	89%	-	90%	-
			100%	97%	98%	99%	100%	100%

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategies)	แนวทางการพัฒนา	โครงการ
6.ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาบริการสาธารณะ 2. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ 3. การจัดระเบียบการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการก่อสร้างถนน 2.โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนน 3.โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า คสล. 4.โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ 5.โครงการพัฒนาอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ 6.โครงการจัดระเบียบการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ 7.โครงการปรับปรุงการให้บริการน้ำประปา

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 58-62	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61	ปี 62
9. เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้น 2. จำนวนของผู้ด้อยโอกาสคนพิการได้รับการสงเคราะห์เพิ่มขึ้น 3. จำนวนของผู้ป่วยเอชไอวีได้รับการสงเคราะห์เพิ่มขึ้น 	<p>ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปี 57 มีผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพ 856 คน 2. ปี 2 มีผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพ 93 คน 3. ปี 2557 มีผู้ป่วยเอชไอวีได้รับเบี้ยยังชีพ 5 คน 	1,353	952	1,052	1,152	1,252	1,353
10. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร้อยละของครัวเรือนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 	<ol style="list-style-type: none"> 5. ปี 57 ครัวเรือนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 1,419 ครัวเรือน จากครัวเรือนทั้งหมด 1,420 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99.93 	100%	100%	100%	100%	100%	100%

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategies)	แนวทางการพัฒนา	โครงการ
1. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการบริหารและการบริการ 2. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	1. การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง กลิ้นและเสียง 2. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ดิน และป่าไม้ตามแนวพระราชดำริ 3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน	1. โครงการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร 2. โครงการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน 3. โครงการจัดทำแผนที่ภาษี 4. โครงการเทศบาลตำบลทะเลน้อยยพบประชาชน 1. โครงการรณรงค์สร้างบ่อตกไข่ 2. จัดซื้อถังขยะ 3. โครงการปลูกป่าตามแนวพระราชดำริ 4. โครงการป้องกันและปราบปรามเครื่องมีจับสัตว์น้ำที่ผิดกฎหมาย

บทที่ 6

การติดตามและประเมินผล

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลทะเลน้อย

การติดตามและประเมินผล เป็นหน้าที่ที่สำคัญในการดำเนินงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลทะเลน้อย จึงได้จัดให้เมืองครุเพื่อทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการพัฒนา

สำหรับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลทะเลน้อย เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 หมวด 6 ข้อ 28 โดยได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลทะเลน้อย ซึ่งประกอบด้วย

- (1) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน 3 คน
- (2) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน 2 คน
- (3) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน 2 คน
- (4) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง จำนวน 2 คน
- (5) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน 2 คน

จุดมุ่งหมายของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงและได้ผลที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นสมมุติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไป การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมจะต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์